

MHAH190013012021

नियमित दिवाणी दावा क्र.२५६/२०२१ निशाणी क्र.०५ वरील आदेश

१. सदरचा अर्ज वादीने प्रतिवादी विरुद्ध जाहीर ठराव व निरंतर ताकीद मनाई हुकूमासाठी दाखल केलेला आहे.

२. दावा कलम १ मध्ये वर्णन केलेली मिळकत ही मुळची प्रतिवादी यांचे नावावर वडिलोपार्जित मालकी हक्काने होती. सन १९७८ च्या दरम्यान प्रतिवादीस घर खर्चासाठी व शेतीच्या खर्चासाठी रक्कम रु. १५००/- ची आवश्यकता होती. प्रतिवादीने वादीस रक्कम रु. १५००/- हातउसने रकमेची मागणी केली. त्याप्रमाणे वादीने देखिल प्रतिवादी यांचे बरोबर असलेले संबंधाचा व प्रतिवादीची गरज याचा विचार करून प्रतिवादीस मदत करावयाचे ठरविले. त्याप्रमाणे वादी यांनी प्रतिवादीस दि. २८/०६/१९७८ रोजी रक्कम रुपये १५००/- रोख दिले व सदरची रक्कम प्रतिवादी याने स्वीकारून त्याच्या मोबदल्यात प्रतिवादीने त्याचे मालकी वहिवाटीची दावा कलम १ मध्ये वर्णन केलेली मिळकत दि. २८/०६/१९७८ रोजी दस्त क्र. १७२०/१९७८ अन्वये शर्त खरेदीखत वादीचे लाभात लिहून नोंदवून दिले व त्याच दिवशी मिळकतीचा ताबा प्रतिवादीने वादीस दिला. सदर खरेदीखतातील शर्तीनुसार प्रतिवादीने तीन वर्षांच्या आत रक्कम रु. १५००/- देण्याचे ठरले. परंतु प्रतिवादीने वादीस तीन वर्षांचे मुदतीमध्ये रक्कम रुपये १५००/- दिली नाही. सदरचे खरेदीच्या दिनांकापासून व तदनंतर प्रतिवादीने वादीस तीन वर्षांचे मुदतीत रक्कम परत केली नाही तेव्हापासून दावा कलम १ मध्ये नमुद केलेली मिळकत वादी यांचे ताब्यात मालकी हक्काने आहे. तसेच दावा कलम १ मध्ये नमुद केलेल्या मिळकतीस वादी यांचे नावाची फेरफार नं. ६१८ अन्वये नोंद आहे. तसेच वादी हे दावा मिळकतीमध्ये मेहनत मशात करून पिके घेत आहेत. तसेच दावा मिळकतीचा येणारा शेतसारा मालकी हक्काने भरत आहेत.

३. अशाप्रकारे प्रतिवादी याने खरेदीच्या दिनांकापासून म्हणजेच दि. २८/०६/१९७८ पासून तीन वर्षात रक्कम रुपये १५००/- वादीस परत केली नाही व सदर शर्त खरेदीखत स्वतःच्या हक्कात पलटून घेतले नाही. तसेच मुदतीच्या कायदयाप्रमाणे शर्त खरेदीखत उलटून घेणेची कायदेशीर मुदतही संपलेली आहे. प्रतिवादी यांनी मुदतीत शर्त खरेदीखत पलटून न घेतल्यामुळे त्याचा कायदेशीर हक्क कायमचा व पुर्णपणे संपुष्टात आल्याने भविष्यातही प्रतिवादीचा सदर मिळकतीवर हक्क राहिलेला नाही. सदरची मिळकत वादीचे ताबे कब्जात आहे. वादी हे सन १९७८ पासून दावा मिळकतीमध्ये मेहनत मशागत करून पिके घेत आहेत. प्रतिवादीने दावा मिळकतीचे वादीच्या हक्कात जे शर्तीचे खरेदीखत लिहून नोंदवून दिले होते ते खरेदीखत पलटून घेण्याची मुदत खरेदीखतानंतर तीन वर्षानंतर संपलेली आहे. सदर तीन वर्षांचे कालावधीमध्ये प्रतिवादीने वादीस रक्कम रु. १५००/- दिलेले नाहीत. तदनंतर प्रतिवादी यांनी वादी यांचे मिळकतीमध्ये जाणे येणेस हरकत अडथळा सुरु केला म्हणून वादी यांनी प्रतिवादी यांचे विरुद्ध दि. ०२/११/२०१७ रोजी निरंतर ताकीद मनाई हुकूम मिळणेसाठी व इतर तदनुषंगीक बाबींसाठी मे. दिवाणी न्यायाधिश साहेब, कनिष्ठ स्तर शेवगाव यांचे न्यायालयात रे. मु. नं. ३५१/२०१७ अन्वये दावा दाखल केला. सदरचा दावा दाखल झाल्यानंतर प्रतिवादी यांना दाव्याची नोटीस बजावण्यात आली. प्रतिवादी हे सदर दाव्यामध्ये हजर झाले. मात्र तदंतर प्रतिवादी दाव्याचे कामी हजर न राहिल्याने व दाव्याची कैफियत न दिलेने मे. कोर्टाने प्रतिवादी यांचे विरुद्ध कैफियत नाही असा हुकूम करून वादीचा दावा दि. २८/०८/२०१९ रोजी अंशता मंजूर करून कायदेशीर बाबी ठरवून घेईपावेतो प्रतिवादी यांचे विरुद्ध निरंतर मनाई हुकूम दिलेला आहे. त्यामुळे सदरचा दावा वादी यांनी प्रतिवादी यांचे विरुद्ध कलम १ मध्ये वर्णन केलेल्या मिळकतीचे दि. २८/०६/१९७८ रोजी दस्त क्र. १७२०/१९७८ अन्वये शर्त खरेदीखतानुसार पुर्ण मालक झाले आहेत व प्रतिवादी यांचा दावा मिळकतीशी कोणताही हक्क, हितसंबंध राहिला नाही असे जाहीर ठराव होवून मिळणेसाठी सदरचा दावा आणलेला आहे.

४. सदरील अर्जावर प्रतीवादी यांचे म्हणणे मागविण्यात आले. प्रतिवादीने नि. १४ वर आपले म्हणणे दाखल केले असून वादीच्या अर्जातील सर्व कथने खोटी असल्याबाबत म्हटले आहे. दावा कलम १ मधील मजकूर खरा नसल्याबाबत प्रतिवादीने कथन केले आहे. तसेच वादी हे शहरटाकळी येथे आजतागायत कधीही राहिलेले नाहीत. वादी हा प्रतिवादीचा जवळचा नातलग आहे. तसेच वादीस प्रतिवादीविरुद्ध निरंतराची ताकीद मागण्याचा कुठलाही अधिकार नसल्याचे प्रतिवादीने म्हटले आहे. वादी हे महसूल विभागस नोकरीस होते व वादीचे मोठे बंधू हे दुय्यम निबंधक म्हणून पाथर्डी येथे होते. सदर हातउसने पैसे वादीच्या भावाकडून घेतले परंतु ते दुय्यम निबंधक असल्यामुळे त्यांनी त्यांचे भाउ वादी यांच्या नावावर शर्त खरेदीखत करून घेतले. गहाणखत करून घ्यायचे फक्त ठरले होते. प्रतिवादी हे अज्ञान शेतकरी असल्यामुळे त्यास कल्पना न देता शर्तखरेदीखतात तीन वर्षांची अट टाकली. प्रतिवादीची पैशाची गरज असल्यामुळे व वादी नातलग असल्यामुळे त्यांच्यावर विश्वास ठेवून शर्तखरेदीखतावर सही केली. प्रतिवादीने त्यानंतर वादीस त्याचे भावाने सन १९८० साली त्यांच्याकडून घेतलेले हातउसने पैसे त्यांना परत देवून टाकले. फक्त विश्वासाने व जवळचे नातलग असल्यामुळे शर्तखरेदीखत उलटून घ्यायचे राहिले. प्रतिवादीने वादीस ब-याच वेळा मुदतीत शर्तखरेदीखत सोडून देण्याची मागणी केली. परंतु वादीने देतो देतो म्हणून दिले नाही. वादी आजतागायत दावा मिळकतीत आला नाही किंवा मेहनत मशागत केली नाही. सदरची दावा मिळकत ही प्रतिवादीची पत्नी सुनंदा कावले हिचे ताब्यात सन १९८१ सालापासून आजतागायतत आहे व तीच मालकी हक्काने शांततामयरित्या सदर दावा मिळकतीचा उपभोग घेत आहे. सन १९८१-८२ पासून ते २०-२१ पर्यंत मालक म्हणून जमिन वहिती करत आहेत. म्हणजेच सन १९८२ पासून तिचे शांततामयरित्या वहिवाटीस कोणाचाही हरकत अडथळा नाही. त्यामुळे गेली १२ वर्षांपासून प्रतिवादी हा दावा मिळकत वहिती करत असल्यामुळे तो दावा मिळकतीचा अॅडव्हर्स पझेसन मुळे मालक झाला आहे. त्याचप्रमाणे प्रतिवादीचे कथने पत्नी सुनंदा कावले हिचे नाव ७/१२ उता-यावर फेरफार नं. ७०७ ने लागले आहे. त्यामुळे वादीचा अर्ज नामंजूर करण्याची मागणी प्रतिवादीने केली आहे.

०५. वादी व प्रतिवादींचे परस्पर विरोधी कथने लक्षात घेता, कागदपत्रांची पाहणी करता व युक्तीवाद ऐकता पुढील मुद्दे माझे समक्ष उभे राहतात त्यावर मी माझे कारणमिमांसेसह पुढील प्रमाणे निष्कर्षे नोंदवित आहे.

	मुद्दे	निष्कर्षे
१.	वादीच्या बाजूने सकृददर्शनी आहे काय ?	... होय .
२.	अनुकूलतेचा समतोल कोणाचे बाजूने आहे ?	... वादी तर्फे.
३.	अपरिमित हाणी कोणाची होईल ?	... वादीची.
४.	आदेश काय ?	... अंतिम आदेशाप्रमाणे.

कारणमिमांसा

०६. वादीने त्याच्या म्हणण्या पृष्ठयर्थ नि. ३ सोबत खालील कागदपत्रे दाखल केले आहेत.

- I. मौजे शहरटाकळी येथील गट नं. २३७चा सातबारा उतारा प्रतिवादीतर्फे नि २० वर खालील कागदपत्र दाखल करण्यात आली.
- I. मौजे शहरटाकळी येथील गट नं. २३७ चे दि. २८-०६-१९७८ रुपये १५०० /- चे रजिस्टर खरेदीखताची झेरॉक्स प्रत
- II. मौजे शहरटाकळी येथील गट नं. ६१८ चा उतारा

मुददा क्र.१ ते ३ बाबत – कारणमिमांसेची पुनरावृत्ती टाळण्यासाठी मी सर्व मुददे एकत्रित विचारात घेत आहे.

०७. वादी व प्रतिवादींच्या वकिलांनी त्यांच्या कथनांप्रमाणे युक्तीवाद केला व दाखल कागदपत्रांवर भिस्त ठेवली. वादीतर्फे विधिज्ञ श्री. एस. एस. भारदे यांनी असा युक्तीवाद केला की, दावा मिळकत ही मुळची प्रतिवादी यांचे नावावर वडीलोपार्जित मालकीहक्काने होती. सन १९७८ च्या दरम्यान प्रतिवादीस घर खर्चासाठी व शेतीच्या खर्चासाठी रक्कम रुपये १५००/- ची आवश्यकता होती. प्रतिवादीने वादीस रक्कम रुपये १५००/- ची हातउसने रकमेची मागणी केली. त्यानंतर वादीने देखिल बरोबर असल्याचा संबंधाचा व प्रतिवादीची गरज विचारात घेता प्रतिवादीस दि. २८.०६.१९७८ रोजी रक्कम रुपये १५००/- रोख दिले व त्याच्या मोबदल्यात प्रतिवादीने त्याच्या मालकी वहिवाटीची दावा मिळकत दि. २८.०६.१९७८ रोजी दस्त क्र. १७२०/१९७८ अन्वये लिहून नोंदवून दिले व त्याच दिवशी मिळकतीचा ताबा प्रतिवादीने वादीस दिला. परंतु, प्रतिवादीने वादीस तीन वर्षांच्या मुदतीमध्ये रक्कम परत केली नाही. तेव्हापासून दावा कलम १ मध्ये नमुद केलेली मिळकत वादी यांच्या ताब्यात मालकी हक्काने आहे. तसेच दावा मिळकतीस वादी यांच्या नावाची फेरफार नं. ६१८ अन्वये नोंद आहे. तसेच वादी हे दावा मिळकतीमध्ये मेहनत मशागत करून पीक घेत आहेत. अशा प्रकारे प्रतिवादी यांनी तीन वर्षांत रक्कम रुपये १५००/- परत केले नाही व शर्तखरेदी खत त्याच्या हक्कात पलटून घेतले नाही. तसेच शर्त खरेदीखत उलटून घेण्याची कायदेशीर मुदतही संपलेली आहे. त्यामुळे प्रतिवादीचा कायदेशीर हक्क कायमचा व पूर्णपणे संपूष्ठात आल्याने भविष्यातही प्रतिवादीचा सदर मिळकतीवर हक्क राहिलेला नाही. परंतु, असे असून देखिल प्रतिवादी यांनी वादी यांचे मिळकतीमध्ये जाणेयेणेस हरकत अडथळा सुरु केला. दाव्याचा अंतिम निकाल लागेपर्यंत बराच कालावधी लागणार आहे. तसेच सदरच्या दाव्याचा निकाल लागेपावेतो बराच अवधी लागणार असल्याकारणाने सदरचा तुर्तातूर्त मनाई हुकूम वादीच्या हक्कात देण्याची मागणी केली तसे त्यांनी पुढे असा युक्तीवाद केला की, सदरचा तुर्तातूर्त मनाई हुकूम न दिल्यास वादीचे कधीही न भरून येणारे असे अपरिमित असे नुकसान होणार आहे. त्याचप्रमाणे वादीच्या बाजूने सकृतदर्शनी केस असून न्यायाचा समतोल देखील वादीच्याच बाजूने

झुकत आहे.

०८. उलटपक्षी प्रतिवादींचे विधीज्ञ ए. एल. वेलदे यांनी असा युक्तीवाद केला की, सदर हातउसने पैसे प्रतिवादी यांनी वादीच्या भावाकडून घेतले होते परंतु ते दुय्यम निबंधक असल्यामुळे त्यांनी त्यांचे भाउ वादी यांच्या नावावर शर्त खरेदीखत करून घेतले. गहाणखत करून घ्यायचे फक्त ठरले होते. प्रतिवादी अज्ञान शेतकरी असल्यामुळे त्यास कल्पना न देता शर्त खरेदीखतात तीन वर्षांची अट टाकली. प्रतिवादीची पैशाची गरज असल्यामुळे व वादी हा त्याचा नातलग असल्यामुळे त्याच्यावर विश्वास ठेवून शर्तखरेदीखतावर सही केली. प्रतिवादीने त्यानंतर वादीस व त्याचे भावास सन १९८० साली त्यांच्याकडून घेतलेले हातउसने पैसे त्यांना परत देवून टाकले. फक्त विश्वासाने व जवळचे नातलग असल्यामुळे शर्तखरेदीखत उलटून घ्यायचे राहिले. त्याचप्रमाणे वादी हा दावा मिळकतीमध्ये आजतागायत कधीही आलेला नाही किंवा मेहनत मशागतही कधीही केलेली नाही. सन १९८२ सालापासून आजतागायत सदर दावा मिळकत ही प्रतिवादीची पत्नी सुनंदा कावले हिच्या ताब्यात आहे व ती मालकी हक्काने शांततामयरित्या दावा मिळकतीचा उपभोग घेत आहे व शेजारीपाजारी लोक तिस सदर दावा मिळकतीचा मालक समजत आहेत व प्रतिवादी १२ वर्षांपासून शांततामयरित्या कोणाचाही हरकत अडथळा न येता जमीन वहित करत आहे. त्यामुळे तो अॅडव्हर्स पझेसनमुळे मालक झाला आहे. त्याचप्रमाणे शर्तखरेदीखतामध्ये तीन वर्षात सोडून न घेतल्यास वादी मालक होईल अशी अट नाही. त्यामुळे सदर शर्त खरेदीखत गहाणखत आहे. त्याचप्रमाणे प्रतिवादी हा जमिन मिळकतीची पट्टीही भरत आहे. तसेच प्रतिवादी हा वादीस शर्तखरेदीखतातील रक्कम पुन्हा दुस-या वेळेस देण्यास तयार आहे. त्यामुळे सदरच्या दावा मिळकतीमध्ये वादी यांचा कोणताही हक्क व हितसंबंध नसून जर सदरचा मनाई हुकूम दिला तर प्रतीवादी यांचे कधीही न भरून येणारे नुकसान होईल व पुढे त्यांनी असाही युक्तीवाद केला की, प्रथमदर्शनी केस ही प्रतीवादीचे बाजूने असून न्यायाचा समतोल देखील प्रतीवादीचे बाजूने झुकत आहे. म्हणून वादींच्या बाजूने प्रथमदर्शनी केस नसून सदरचा अर्ज फेटाळण्याची विनंती केली आहे.

०९. मुद्दा क्र. १ ते ३ यांची पुर्नःआवृत्ती टाळण्याकरीता ते एकत्रीत चर्चिले जात आहेत.

१०. कायद्याची स्थापीत स्थीती अशी आहे की, तात्पूरत्या मनाई हुकूमाकरीता प्रथमदर्शनी दावा व न्यायाचा समतोल त्यांच्या बाजूने असून मनाई हुकूम न मिळाल्यास त्यात त्यांचे अपरिमित असे नुकसान होणार आहे. या तिनही बाबी वादी यांनी सिध्द करणे गरजेचे आहे.

११. वादी यांनी दाखल केलेल्या कागदोपत्री पुराव्याचे अवलोकन केले असता वादी यांनी I. मौजे शहरटाकळी येथील गट नं. २३७चा सातबारा उतारा दाखल केला आहे. प्रतिवादीतर्फे नि २० वर खालील कागदपत्र दाखल करण्यात आले.

- I. मौजे शहरटाकळी येथील गट नं. २३७ चे दि. २८-०६-१९७८ रुपये १५०० /-चे रजिस्टर खरेदीखताची झेरॉक्स प्रत
- II. मौजे शहरटाकळी येथील गट नं. ६१८ चा उतारा

१२. सदरच्या कागदपत्रांचे अवलोकन केले असता असे दिसून येते की, वादीतर्फे दाखल गट नं. २३७ चे ७/१२ उता-यावर मालकी हक्काचे सदरी वादीचे नाव फेरफार क्र. ६१८ अन्वये लागलेले दिसून येते व इतर अधिकारामध्ये प्रतिवादीची पत्नी सुनंदा भाउसाहेब कावले हिचे नाव असल्याचे दिसून येते. त्याचप्रमाणे प्रतिवादीतर्फे दाखल कागदपत्रे शर्तखरेदीखताचे अवलोकन केले असता असे दिसून येते की, भाउसाहेब तुकाराम कावले यांनी १९७८ मध्ये प्रकाश मनोहर धाडगे यांच्या हक्काश शर्तखरेदीखत करून दिलेले आहे. सदरच्या शर्त खरेदीखताचे अवलोकन केले असता, असे दिसून येते की, प्रतिवादी यांनी वादीकडून तीन वर्षांच्या मुदतीवर रक्कम रुपये १५००/- घेतले होते व त्यानंतर सदरचे शर्तखरेदीखताद्वारे दावा मिळकतीचा ताबा वादीकडे देण्यात आलेला होता. त्याचप्रमाणे प्रतिवादीचे कथन की, त्याने सदरचे

१५००/- रुपये वादीस सन १९८० साली परत केले होते परंतु त्याबाबतचा कोणताही तोंडी अथवा लेखी पुरावा प्रतिवादीने पटलावर दाखल केलेला नाही. वादीतर्फे दाखल ७/१२ उता-याचे अवलोकन केले असता असे प्रथमदर्शनी दिसून येते की, वादीचे नाव हे मालकी हक्काच्या सदरी आहे. त्यामुळे वादीचे कथन की, प्रतिवादीने दावा मिळकत ही शर्तखरेदीखताद्वारे वादीला हस्तांतर केलेली होती व त्यानंतर ज्या हातउसण्या रकमेसाठी सदरचे शर्तखरेदीखत झाले ती रक्कम रुपये १५००/- प्रतिवादीने वादीला परत दिलेले नाहीत. त्याचप्रमाणे प्रतिवादीने त्याच्या कथनाप्रमाणे की, सन १९८० साली वादीस रक्कम दिली होती व त्यानंतरही वारंवार सदरची रक्कम देण्याचा प्रयत्न केला ही बाब प्रथमदर्शनी सिध्द करणारा कोणताही पुरावा प्रतिवादीने अभिलेखावर दिलेला नाही. अशाप्रकारे वादी हिने अभिलेखावर दाखल केलेल्या कागदपत्रांचे अवलोकन केले असता वादीचे कथने सत्य असल्याचे प्रथमदर्शनी दिसून येते.

१३. अभिलेखावरील दाखल कागदपत्रे व दाव्यातील कथने तसेच वादी व प्रतीवादी यांचे वकीलांचा युक्तीवाद हे विचारात घेतले असता वादींच्या बाजूने प्रथमदर्शनी केस असल्याचे दिसून येते. तसेच वादी यांनी दाखल केलेल्या कागदपत्रांमध्ये वादीला शर्तखरेदीखतान्वये दावा मिळकतीचा ताबा दिल्याचे प्रथमदर्शनी दिसून येते.

१४. मी याठिकाणी दलपत कुमार व इतर विरुध्द प्रल्हाद सिंग व इतर (ए.आय.आर १९९३ एससी २७६) या मा.सर्वोच्च न्यायालयाच्या न्यानिर्णयावर विसंबून राहते.

Hon'ble Supreme Court observe that it is settled law that grant of injunction is a discretionary relief. The exercise thereof is subject to the Court satisfying that,

1. There is serious disputed question to be tried in the

suit and that an act, on the facts before the Court, there is probability of his being entitled to the relief asked for by the plaintiff or defendant,

2. The Courts interference is necessary to protect the party from species of injury. In other words irreparable injury or damage would ensue before the legal right would be established at the trial and

3. The comparative hardship or mischief of inconvenience which is likely to occur from withholding the injunction will be greater than that would be likely to arise from granting it.

१५. वादीने प्रस्तुतच्या अर्जात प्रतिवादीने वादीला दावा मिळकतीचे कब्जे वहिवाटीस हरकत अडथळा करत असल्याचे म्हटले आहे. त्याचप्रमाणे वादीने गट नं. २३७ हा वादीचे मालकी हक्काचा आहे हे दाखविण्याकरिता सदर मिळकतीचा ७/१२ उतारा दाखल केलेला आहे. सदर ७/१२ चे अवलोकन केले असता वादी यांचे नाव ७/१२ उता-याचे मालकी हक्काचे सदरी वादीचे नाव असल्याचे प्रथमदर्शनी दिसून येते. प्रतिवादी यांनी १९७८ मध्ये वादीला रकम रुपये १५००/- साठी दावा मिळकतीचे शर्तखरेदीखत लिहून दिले असल्याबाबतची बाब प्रतिवादीतर्फे दाखल खरेदीखताची झेरॉक्सप्रतचे अवलोकन केले असता सकृतदर्शनी दिसून येते. सदरचे शर्त खरेदीखत हे प्रतिवादींनी तीन वर्षांमध्ये उलटून घेणे आवश्यक होते परंतु सरदचे खरेदीखत प्रतिवादीने उलटून घेतल्याबाबतचा तोंडी अथवा लेखी पुरावा प्रतिवादीने अभिलेखावर दाखल केलेला नाही. उलटपक्षी, वादीतर्फे दाखल ७/१२ उता-याचे अवलोकन केले असता रेकॉर्ड ऑफ राईटला वादीचे नाव असल्याची बाब प्रथमदर्शनी दिसून येते.सदरचा तात्पुरत्या मनाई हुकुमचा अर्ज मंजूर केल्यास प्र तिवादीचे कोणतेही नुकसान होणार नाही.

१६. उपरोक्त सर्व परिस्थिती विचारात घेतली असता आणि वादीने दाखल केलेल्या कागदपत्रांचे अवलोकन केले असता, वादीचे सदर दावा मिळकतीचे रेकॉर्ड ऑफ राईटला वादीचे नाव असल्याचे प्रथमदर्शनी दिसून येत आहे. तसेच दावा मिळकतीतील पिकाचे प्रतिवादीने नुकसान केल्यास वादीचे कधीही न भरून येणार नुकसान होवू शकते असे प्रथमदर्शनी दिसून येते म्हणून न्यायाचा समतोल हा वादीचे बाजूने झुकत आहे. तसेच सदरचा मनाई हुकूमाचा अर्ज रद्द केल्यास वादीचे कधीही न भरून येणारे नुकसान होईल. त्यामुळे वादीस दावा मिळकतीसाठी प्रथमदर्शनी केस आहे असे म्हणता येईल. तसेच वादीने प्रथमदर्शनी केस सिध्द केली आहे असे म्हणता येईल.

१७. दलपत कुमार व इतर या न्यायनिर्णयात मा.सर्वोच्च न्यायालयाने असे प्रतिपादीत केले आहे की, अपरिमित नुकसान कोणाचे होणार आहे ही बाब मनाई हुकूमाचा अर्ज निर्णीत करते वेळी न्यायालयात लक्षात घेतली पाहिजे. सदर केस मध्ये न्यायाचा समतोल आणि अपरिमित नुकसान या दोन्ही बाबी पाहणे सुध्दा आवश्यक आहे. वादीने तिचा मिळकतीवर मालकी व कब्जा आहे हे दाखविण्यासाठी दावा मिळकतीचा ७/१२ उतारा अभिलेखावर दाखल केलेला आहे. उलटपक्षी प्रतीवादी यांनी अभिलेखावर त्याची मालकी व कब्जा दर्शविणारे कोणतेही कागदपत्र दाखल केलेले नाहीत. अशा परिस्थितीत जर वादी यांना तुर्तातूर्त मनाईहुकूम नाकारला तर वादी यांचे अपरिमित नुकसान होवू शकते. म्हणून नैसर्गिक न्याय तत्वानुसार व न्यायाचा समतोल पाहता न्यायाचा समतोल आणि अपरिमित नुकसान वादी यांच्या बाजूने झुकत आहे.

१८. वरील सर्व बाबींचा विचार करून मी मुद्दा क्र. १ ते ३ यांचा निष्कर्ष होकारार्थी नोंदवून मुद्दा क्र. ४ साठी खालील आदेश पारीत करीत आहे.

आ दे श

- (१) सदरचा तुर्तातूर्त मनाई चा अर्ज नि. क्र. ५ मंजूर करण्यात येत आहे आणि प्रतिवादीने दावा मिळकतीचे कब्जे वहिवाटीस, जाणे येणेस, मेहनत मशागत करण्यास हरकत अडथळा करू नये, दावा मिळकतीमध्ये येवू नये, दावा मिळकतीचे नुकसान होईल असे वर्तन करून नये असा तुर्तातूर्त मनाई देण्यात येत आहे.
- (२) खर्चाची बाब दाव्याच्या अंतिम न्यायनिर्णयाच्या वेळेस विचारात घेण्यात येईल.

ठिकाण – शेवगांव

दिनांक-१५/०६/२०२३

(व्ही.बी.डोंबे)

सह दिवाणी न्यायाधीश कनिष्ठ स्तर,
शेवगांव.